

LENINA KAROGS

Izriet kopā 1959. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 128 (5977)
CETURTDIEN
1959. gada 26. oktobrī

Reģistrēti deputātu kandidāti

23. oktobrī rajona vēlēšanu komisijas sēde saskaņā ar Latvijas PSR Likumu «Par vietējo padomju vēlēšanām» notika rajona padomes vēlēšanām izvirzīto deputātu kandidātu reģistrēšana. Reģistrēja tikai tos deputātu kandidātus, par kuriem bija iesniegti pareizi noformēti izvirzīšanas sapulču protokoli un viņu pašu rakstiska piekrišana baloties attiecīgajā vēlēšanu apgabalā.

Par rajona padomes deputātu kandidātiem reģistrēti:
43. Preiļu ciema vēlēšanu apgabalā — PETERIS BAR-

KOVSKIS, Ļeņina kolhoza priekšsēdētājs. Viņa kandidātūra izvirzīta Ļeņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sapulcē.

7. Preiļu vēlēšanu apgabalā — IVANS ZENOVJEVS, ražošanas apvienības «Ražība» priekšsēdētājs. Izvirzīts apvienības «Ražība» kolektīva sapulcē;

3. Preiļu vēlēšanu apgabalā — ARKADIJS SLOBODJERS, pensionārs. Kandidātūra izvirzīta rajona kara un darba veterānu sanāksmē;

1. Preiļu vēlēšanu apgabalā — ANTONS LOGINS, pen-

sionārs. Izvirzīts rajona kara un darba veterānu sanāksmē;
47. Rožkalnu vēlēšanu apgabalā — JANINA BLUŽMA, agrorūpnieciskās apvienības galvenā inženiere — melioratore. Izvirzīta kolhoza «Dzintars» partijas pirmorganizācijas sapulcē;

36. Salenieku vēlēšanu apgabalā — ANNA BRENCĒ, padomju saimniecības «Aglona» brigādere. Kandidātūra izvirzīta padomju saimniecības «Aglona» Spīķu fermas darba kolektīva sapulcē;

33. Cirišu vēlēšanu apgabalā — JAZEPS ANSPOKS,

Aglonas vidusskolas skolotājs. Izvirzīts vēlēšanu sapulcē dzīvesvietā;

29. Līvānu vēlēšanu apgabalā — JURIS GAILIS, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes darbu vadītājs. Kandidātūra izvirzīta Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes Līvānu iecirkņa darba kolektīva sapulcē.

Reģistrētie deputātu kandidāti rajona padomes vēlēšanām var saņemt apliecības rajona vēlēšanu komisijas telpās Preiļos, Pionieru laukumā 1, darbdienās.

Jauns izdevums!

Divas reizes mēnesī Preiļu 1. vidusskolas skolēni iecerējuši izdot savu «neatkarīgo» preses izdevumu. Tā lappusēs tiks sniegta informācija par skolas dzīvi, LTF un komjaunatnes organizāciju aktualitātēm, skolā organizēto pasākumu reklāma utt. Ar materiālu vākšanu un sagatavošanu nodarbošies paši skolēni: I. Vucāne, V. Stašulāne, K. Rusiņa no 11. klases, I. Haritonova no 10. klases, galvenais tehniskais darbinieks un klajā laidējs būs A. Buks no 12. klases, par savu redaktoru skolēni izvēlējušies J. Dzeni no 12. klases. Taču minētie «redakcijas darbinieki» nebūt nepatur monopolu uz izdevumu, jo uzskata, ka ikvienam skolēnam ir gan tiesības, gan pienākums iesniegt materiālus, piedalīties jaunās ieceres īstenošanā.

23. oktobrī notika topošā izdevuma redakcijas pirmā sapulce. Tika izlemts, ka 1. numurs (pagaidām — bezmaksas) iznāks 2. novembrī, dienu pirms tradicionālās komjauniešu (šogad — jauniešu) «ugunbūšanas». Šai numurā tiks arī izziņots konkurss par izdevuma nosaukumu un emblēmu.

Skolas administrācijas un skolotāju nostāja — labvēlīga. Kā gan citādi — jo avīzes (informatīvā biļetena?) izdošanai ļauts izmantot skolas kompjūtertehniku.

Bet kādas ir redaktora ieceres?

— Līdz šim skolā pastāvošais dalījums komjauniešos un nekomjauniešos ir mākslīgi radīts. Sāds skolas izdevums būs mūsu mēģinājums šo sadalījumu likvidēt. Tas būs mūsu — skolēnu, jauniešu izdevums.

S. JOKSTE

Izslaukumi sarūk

Rudens ienes savas korektīvas arī piena lopkopībā. Tur, kur savlaicīgi pārorientējas uz pareizi sabalansētām lopbarības devām, izslaukumi nesarūk tik strauji, vai vispār ir noturīgi. Diemžēl to nevar teikt par mūsu rajona saimniecībām, jo arī oktobra pēdējā dekādē izslauc mazāk piena. Pat tad izslaukumu ziņa pirmrindas saimniecībā kā Dzeržinska kolhozs, salīdzinot ar iepriekšējo dekādi, izslaukts par 1,7 kilogramiem piena mazāk. To pašu var attiecināt uz Kirova kolhozu. Pavasarī, vasarā un rudenī kirovieši lepojās, ka vieni no pirmajiem rajonā ir veikuši lauku darbus. Diemžēl piena ražošanā saimniecībā ir būtiska lejupslīde, kas liecina par lopu nepareizu ēdināšanu un sliktu darbu organizāciju.

Ļoti liels minuss, salīdzinot gan ar iepriekšējo dekādi — 1,4, gan ar pagājušo gadu — 2,6 kilogrami, ir Ļeņina kolhoza. Visas saimniecības, izņemot kolhozu «Dubna», kur izslaukumi ir iepriekšējās dekādes līmeni, no katras govs slauc mazāk piena nekā iepriekšējā dekādē.

Šie rezultāti ļoti būtiski parāda saimniekošanas prasmi. Uz brīdi tika pārtraukta centralizēta kombinētās lopbarības piegāde. Un, lūk, rezultāts. Pietrūka apsvēdības sagādāt vajadzīgo lopbarību pašiem, lai gan šoruden katrā saimniecībā ir lopbarībai paredzēti graudi.

A. VELDRE

● Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhoza 1. iecirkni starp labākajiem arājiem, kuri strādā ar traktoru T-150, izvirzījis mehanizators Jakovs Sobolevs. Līdz 16. oktobrim viņš bija aparis 98 hektārus.

ATTĒLA: J. Sobolevs.

J. SALNAVIESA foto

Kad klūs siltāks?

Tas ir aktuāli

— Nesteidzieties ar atbildi, vēl jo vairāk, nedomājiet, ka autore joko, uzdodama šādu jautājumu visdrēgnākajā gada laikā, pēc kura, kā parasti, uznāk aukstumi. Pēc oficiālās apkures sezonas atklāšanas ir pagājuši vairāk nekā nedēļa, un līvānieši ir pamatīgi uztraukušies par siltuma trūkumu savos dzīvokļos. Īpaši karstā ūdens dēļ. — Jautrs sākums! Kas sagaidāms ziemā? — raksta un zvana uz redakciju satrauktie pilsētas iedzīvotāji.

Uzklausīsim Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības galveno inženieri J. LIEPU.
— Kas tad notiek rūpnieciskā katlā mājā?
— Vēl nesen darbojās tikai divi tvaika katli, kas kurināti ar

kūdrū un mazutu, un diemžēl ūdens temperatūru nevarēja pacelt augstāk par plus 55 grādiem (šādā laikā bija nepieciešami plus 70 grādi). Ūdenssildāmā katlā ir apstādīnāts.

Taču visu pēc kārtas. Pirmkārt, šogad apkures sezona iesākās agrāk par noteiktajiem termiņiem — septembra pēdējās dienās strauji kļuva auksts un drēgns. Bez tam, no grafika mūs izsita tā saucamā «pagrīdes» patērētāju pieslēgšanās — pretēji pilsētas izpildkomitejas lēmumam par objektu pieslēgšanu noteiktā kārtībā. Atbilstoši apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas sastādītajam un ar mums saskaņotajam grafikam

siltumtīlu pārbaude un izmēģinājumi bija jāveic no 25. septembra līdz 10. oktobrim.

Otrkārt, līdz 25. septembrim mēs neplānojam segt stihiski radušās jaudas, jo katlu un palīgiekārtu remonts turpinās. Nav pabeigts tas arī uz šodien (saruna notika 17. oktobrī).

— Tātad, līdz sezonas atklāšanai nepaspējam?

— Diemžēl, — tā tas ir. Esam aizkavējušies ar kapitālo remontu, automātiski palika nepaveikti kārtējie darbi.

— Kāds tam iemesls?

— Sauksim to par nozāres. Mūsu tradicionālais darbuveids — Novopolockas remontu un celtniecības pārvalde ir izgājuši no Medicīnas rūpniecības ministrijas pakļautības un «aizgāja» uz savu republiku. Baltkrievu kolēģiem ir savas intereses, mūsu republika neko apmaiņā piedāvāt nevar. Rezultātā ar remontiem esam atpalikuši par mēnesi.

Bet jāsaprot arī kas cits: ja noteiktos darbus izpildītu laikā, sakurināt ūdenssildāmās ierīces uz pilnu jaudu tik un tā nebūtu iespējams.

— Tātad, runas par kurināmā trūkumu pilsētā nav izdoma?

— Nebūt ne. Medicīnas rūpniecības ministrija vairāk nepieņem pasūtījumus gada papildus limitiem (atgādinu, ka pirms gada mēs pieslēdzām ūdenssildāmo katlu gāzei.) Nekas cits neatlika, kā ceturtajā ceturksnī uzsākt kurināt ar mazutu. Teletaipogrammā, ko parakstījis PSRS medicīnas rūpniecības ministrs, solīti seši tūkstoši tonnu mazuta, un mēs pieliekam visas pūles, lai šis dokuments pārvērstos reālās cisternās ar kurināmo. Tad vienu ceturksnī varēsīm iztikt.

— Bet tālāk?

— Medicīnas rūpniecības ministrijas galvenā materiāli tehniskā pārvalde apliecina, ka nākamgad saņemsim gāzi saskaņā ar mūsu pasūtījumu. Garanti-

jas? Pagaidām neredzu.

Izmantojot gadījumu, gribu atgādināt vēl vienu. Pat ja arī katlu mājā būs ideāls stāvoklis ar iekārtām, ja kurināmais tiks piegādāts bez pārtraukumiem, tomēr eksistē draudi nesāņam plānoto siltumu tā saucamā «strupceļā» esošie patērētāji. Tas ir pilsētas mikrorajonu haotiskas būvēšanas rezultāts, kad šodien laikus neplāno inženier-tīklus un, protams, nedomā par perspektīvu. Katra jauncelamā māja tiek pieslēgta jau pie esošajiem tīkliem atsevišķi. Rezultātā jau šodien ir radusies nepieciešamība mainīt siltumtrasi, kas atrodas Sporta ielā un ir virzīta uz bērnu dārzu «Rūķīši». Iecirknis ir samērā liels — apmēram kilometra garumā, tāpēc nevar atlikt jautājuma izlemšanu par pasūtītāju, galveno darbuveidmāju, materiāliem.

(Turpinājums 2. lpp.)

Vestures lappuses

Pēdējās cīņas par Latvijas neatkarību

Pēc slavenajām Cēsu kaujām 1919. gada vasarā, kur latvieši kāvās par Igaunijas un igauņi — par Latvijas neatkarību. Sākās ienaidnieka vajāšana Rīgas virzienā. Ienaidnieka galīgu sakāvi novērsa pēc sabiedroto vēlēšanās parakstītais Strazdumuižas pamiers. Saskaņā ar šī pamiera noteikumiem valsts vācieši atstāja Rīgu un atkāpās uz Jelgavu. Vācu zemessargus (landesvēru), tas ir — vietējos vāciešus, ieskaitīja Latvijas armijā un vēlāk nosūtīja uz Latgales fronti.

Ignorējot pamiera noteikumus, vācieši no Jelgavas, Zemgales un Kurzemes labprāt aiziet nedomāja. Viņi nepārtraukti pievilka jaunus spēkus un gatavojās uzbrukumam Rīgai. Sos nodoms ļābi izprata neatkarīgās Latvijas valdība. Tā darīja visu, lai nostiprinātu Latvijas aizsardzības spējas 1919. gada rudenī uz Baloža brigādes bāzes saformēja Kurzemes divīziju, kura tika nosūtīta uz Latgales fronti. No Ziemeļlatvijas brigādes izveidojās Vidzemes divīzija, bet Rīgā sāka formēt Latgales divīziju. Zemgales divīziju saformēja tikai 1920. gada pavasarī.

Vācu ģenerālis Golcs nepakļāvās sabiedroto misiju rīkojumam un turpināja darboties zem Andrieva Niedras «Latvijas valdības» izkārtnes. Tomēr Golcam Latviju nācās atstāt, taču viņam pakļautais vācu karaspēks palika un pārgāja jaunbūvētajās, tā sauktās «krievu rietumarmijas» rīcībā, kuru organizēja un komandēja Bermonts — Avalovs. Taču arī tā bija tikai izkārtne, jo īstie noteicēji palika vācieši. Bez tam Bermonts no krievu gūstekņiem, kurus vācieši izlaida no nometnēm, Jelgavā saformēja jaunas krievu daļas. Šie pasākumi liecināja, ka sagaidāms Bermonta komandētās vācu — krievu armijas uzbrukums.

Un tā arī notika. 1919. gada 3. novembrī Bermonta armija devās uzbrukumā Rīgai. Kauju sākumā Bermontam pie

Rīgas bija milzīgs spēku pārsvars: apmēram 45 tūkstoši karavīru, 100 lielgabalu un 120 lidmašīnas. Latvijas armija pretim varēja likt tikai 12 tūkstošus karavīru un 9 lielgabalus, kuri visi atradās Rīgas frontē.

Izmantojot savu pārsvaru, Bermonta armijai pēc vairāku dienu ilgām kaujām izdevās gūt panākumus, un Latvijas armija bija spiesta atiet no Daugavas kreisā krasta uz labo. Pat vēl vajrāk — tās stāvoklis kļuva kritisks, jo no dienvidiem uzbruka bermontieši, bet austrumos stāvēja Sarkanā Armija, un jau apmēram divas trešdaļas no teritorijas nebija neatkarīgās Latvijas valdības kontrolē.

Tieši šajā kritiskajā brīdī izšķirošo vārdu teica pati latviešu tauta, izdarot savu vēsturisko izvēli — līdz galam cīnīties par Dzimtenes neatkarību. Latvijas armija saņēma iedzīvotāju nesavtīgu morālo un materiālo atbalstu. Par armijas virspavēlnieku tika iecelts ģenerālis Jānis Balodis, kurš no Austrumu frontes ieradās Rīgā. J. Baloža vadībā tika formētas un apmācītas jaunas karaspēka vienības no iedzīvotājiem, kuri stāvēs brīvības cīņā, tika pievilkti jauni spēki. Armija, ņemot tautas atbalstu, gatavojās izšķirošajām kaujām.

Kad spēki bija sakopotī, pabūdināti un apmācīti, Latvijas armija pārgāja uzbrukumā. Latgales divīzijas daļas ģenerāļa Berka vadībā pārcēlās pāri Daugavai un ieņēma Bolderāju, kur nostiprinājās izcīnītajās pozīcijās. 1919. gada 8. novembrī tieši no šejienes sākās izšķirošais uzbrukums. Apejot bermontiešus no rietumiem, Latvijas armija naktī no 10. uz 11. novembrī atbrīvoja Pārdaugavu.

Kad 11. novembrī no rīta Rīgas iedzīvotāji saņēma ziņu, ka bermontieši no Pārdaugavas patriekti, sākās tautas masu gavīles. Par Latvijas armijas uzvaru vēstīta visu Rīgas baznīcu zvani. Neatkarīgās Latvijas laikā 11. novembrī tauta at-

zīmēja kā savu varoņu — Lāčplēša kara ordeņa kavalieru un visu kara invalīdu — svētkus. Pēc 1940. gada šos svētkus bija aizliegts pat pieminēt, un tikai tagad latviešu tautas vēsturē tie sāk ieņemt sev pienākušos vietu.

Pēc Pārdaugavas ieņemšanas Latvijas armija turpināja uzbrukumu Jelgavas virzienā. No ziemeļrietumiem Jelgavai uzbruka Latgales divīzija ģenerāļa Berka vadībā, gar Jelgavas šoseju un pa kreisi no šosejas — Vidzemes divīzijas daļas, ko komandēja ģenerālis Penkis. No Jaunjelgavas uz Bausku virzījās Kurzemes divīzijas vienības. Tādējādi bermontieši Jelgavas rajonā tika apietī no divām pusēm, un Jelgavas krišanu varēja gaidīt kuru katru brīdi.

Lai glābtu vācu — krievu armiju no sagrāves, tās komandēšanu uzņēmās ģenerālis Eberhardts, kurš 1919. gada 17. novembrī ieradās Jelgavā. Sapratīs draudošās briesmas, viņš pavēlēja savākt visas brīvās rezerves un izdarīt nelieļus, bet asus pretuzbrukumus, lai tādējādi kavētu Latvijas armijas virzišanos uz priekšu un izdarītu spiedienu uz tās vadību, kurai tika piedāvāts pamiers. Atceroties, kas notika ar Strazdumuižas pamiera, jauna pamiera piedāvājums tika noraidīts, un Latvijas armija turpināja uzbrukumu. 1919. gada 21. novembrī Jelgava tika iztīrīta no bermontiešiem. Bet līdz decembra sākumam Latvijas armija atbrīvoja visu Zemgali un Kurzemi. Latgales divīzija tika pārvietota uz Rīgu, lai pēc tam to nosūtītu uz Latgales fronti, bet Vidzemes divīzija vēl kādu laiku palika pie Lietuvas robežām, lai nodrošinātos pret iespējamem bermontiešu uzbrukumiem.

Latgales atbrīvošanu bija nolēmts sākt nekavējoties un pabeigt līdz 1920. gada novasāra atkušņiem. Tādēc visas brīvās karaspēka daļas lielā steigā tika kārtotas

un sūtītas uz Latgales fronti. Sajā laikā Latvijas armijas spēki Latgales frontē atradās uz līnijas, sākot no ziemeļiem, — Liepna, Stampaki, Lubānas ezers, Pilskalna muīža pie Daugavas (dienvidos no Līvāņiem) un Daugavas kreisais krasts līdz Kazimīrišķiem (ziemeļaustrumos no Ilūkstes). Tālāk gar Daugavas kreiso krastu bija Lietuvas karaspēks, bet no Daugavpils līdz Polockai stāvēja poļu vienības.

Latvijas armijas pavēlniecības izstrādātais plāns paredzēja izvērst uzbrukumu Latgales frontē divos virzienos, proti — uz Daugavpili un uz Jaunlatgali (Ahreni). Pēc šo svarīgo mezglu ieņemšanas bija plānots uzbrukumu attīstīt tālāk un sasniegt Latvijas austrumu robežas.

Uzbrukumu sāka latviešu un poļu karaspēka grupa, kurā bija apmēram viena latviešu un viena poļu kājnieku divīzija. Jau pirmajā dienā, 1920. gada 3. janvārī, tā ieņēma Daugavpili, un uzbrukumu sekmīgi turpināja.

Visus pārējos Latvijas armijas spēkus Latgales frontē komandēja ģenerālis Berks, kurš uzbrukumu Jaunlatgalei pavēlēja sākt 1920. gada 9. janvārī. Pirmajās uzbrukuma dienās Latvijas armija ieņēma Vilaku, Vilānus, Varakļānus un Kārsavu. Taču pie Jaunlatgales ceļu mezglā Sarkanās Armijas daļas izrādīja nopietnu pretestību un to atstāja tikai pēc vairāku dienu kaujām.

Pēc sīvām kaujām 1920. gada 21. janvārī Sarkanā Armija atstāja arī Rēzekni. Līdz februāra sākumam Latvijas armijas daļas bija aizgājušas līdz austrumu robežai, kur sāka nocietināties.

1920. gada aprīlī sākās neatkarīgās Latvijas un Padomju Krievijas miera sarunas. Tās noslēdzās ar miera līguma parakstīšanu Rīgā 1920. gada 11. augustā. Saskaņā ar šo miera līgumu Padomju Krievija uz mūžīgiem laikiem atteicās no pretenzijām uz Latvijas teritoriju. Tai pašā dienā tika ratificēts arī miera līgums ar Vāciju. Lielie kaimiņi atzina Latvijas neatkarību un tās tiesības uz savu vēsturisko zemi.

Tā pirms 70 gadiem beidzās kaujas, kuras tautas atmiņā palikušas kā brīvības cīņas.

J. PIZELIS, vēsturnieks

„Aktuāla reportāža“

LIETUVAS PSR. Maskavas mākslas un ražošanas apvienības «Nervs» kinogrups, kas atrodas PSRS Valsts kino pakļautībā, uzņem pilnmetrāžas dokumentālo filmu «Aktuāla reportāža». Satura pamatā būs stāsts par starptautiskajām attiecībām, par reliģijas stāvokli trijās Baltijas republikās, par kristiešu koptenu dzīvi, citu tautu cilvēku stāvokli Lietuvā, Latvijā un Igaunijā.

ATTELĀ: filmēšanas grupai interviju sniedz Viļņas Svēta Gara klostera priekšnieks Adrians.

TASS fotohronika

Izraksts no

LIETUVAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES PREZIDIJA DEKRĒTA PAR DAUDZBĒRNU MASU APBALVOŠANU AR ORDENI «MĀTES SLAVA» UN MEDAĻU «MĀTES MEDAĻA».

Pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1940. gada 18. augusta Dekrētu, PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā apbalvot daudz bērnu mātes par bērnu audzināšanu:

ar I pakāpes medaļu «Mātes medaļa» — Preiļu rajona mājsaimniecīti Valentīnu Antona m. Vuškāni;

ar II pakāpes medaļu «Mātes medaļa» — Preiļu rajona strādnieci Anastasiju Juriņa m. Jaganovu;

ar II pakāpes medaļu «Mātes medaļa» — Preiļu rajona kolhoznieci Svetlanu Grigorija m. Fedejevu.

Kad klūs siltāks?

Tas ir aktuāli

Nemot vērā visu saspīlētu situāciju pilsētas siltumapgādē, griežos pie uzņēmumu, organizāciju vadītājiem: nepieļaujiet karstā ūdens «zaģšanu» no siltumtīkliem! Ja parasti karstā ūdens zaudējumi diennaktī ir seši kubikmetri stundā, tad dažos ziemas rītos šis skaitlis sasniedz no 10 līdz 12 kubikmetriem.

Un, protams, tradicionālais brīdinājums: savlaicīgi sagatavot telpas ziemas sezonai. Tas taču ir pašu siltumenerģijas patērētāju spēkos.

gan ne viens, ne otrs neiederētos tamlīdzīga ranga speciālistam.

Un tieši viņam vajadzēja atvainoties siltumcentrālēs darbiniekiem. Ne velti cilvēki, lekamiet pie priekšniecības, pieprasīta apmeklēt katlu māju.

Skats, es jums teikšu, pavērsīs drūms. Ja siltumcentrālēs lektas agri vai vēl savēdis atbilstošā kārtībā, tad par tiem, kas tur strādā, rūpnīcā ir pavisam aizmirsuši. Palīgelpas, konkrēti elektrīku istaba, mehāniskās darbnīcas gadlēm nav redzējušas kosmētisko remontu. Interjeru neglāb pat viscaur izliktie podi ar istabas augiem — dzīvi llecnieki tam laikam, kad rūpnīcā ciniņas par augstas ražošanas kultūras uzņēmumu. Grīstīti ir vienoti neīros traipos no ūdens, vējš svilpo jumtā. Līvānu PMK «speci», ar kurām rūpnīcā noslēdza līgumu par 120 tūkstošiem rubļu, trīs reizes uzleja jumtam kaut kādu viltīgu maisi-

jumu, bet efekts ir nemanāms. Pienācis laiks vērt valā lietussargu arī pašā katlu mājas iekšienē, filtru stacijā. «Sākšu krāt destilēto ūdeni un pārdošu to kooperatoriem,» drūmi joko elektromontieris Alvars Cīmars, norādot uz spalni viņa darba telpas vidū, kas acu priekšā pildījās ar ūdeni. Bet blakus dārgi deficīta vadīt elektromotoru pārtīšanai, cita vārda lēģes. Rudens lietūs dāsnī mitrināja zem klajas debess izbērtu kūdru, acimredzot, ar purva mitrumu tai par maz. Nav brīnums, ka pat «iesmērēta» ar ruzutu, tā nedod vajadzīgos + 70.

Par visu redzēto un dzirdēto nas'astīju rūpnīcas galvenajam inženierim. Nedomāju, ka Jānim Liepam tas bija jaunums. Noteikti viņš jau to visu redzēja, varbūt pat parakstīja no gada uz gadu ierastos pasūtījumus remontam, dzirdēja sapulcēs kāļu mājas lauzu sūdzības par savu grūto likteni. Tikai — redzēt un

dzirdēt ir par maz. Uzņēmumā ir ne tikai direktora vietnieks celtniecības jautājumos, ir savs celtniecības iecirknis un pat celtniecības kooperatīvs. Kam, atļaujiet pavalcēt, viņi strādā un eksistē. Ja jau kuro reizi saruna atkal nonāk pie gaušanās par pienācīgas darbuzņēmēja organizācijas trūkumu?

Jā, tiek izstrādāts katlu mājas paplašināšanas projekts ar gāzes un mazuta katlu ierīkošanu. Daļēji tā realizācija ir gaidāma ne agrāk par 1992. gadu. Jumti noplūdis jau sodien. Tā arī sanāk «pie siltuma bez siltuma». Bet no tā izriet arī atbilstošas attieksme pret darbu, rupji izsakoties, cilvēki par to nosplaujas.

Kurināmā limitu, fondu, lekārtu «izsīšana», projektu izstrādāšana — tāds darbs, protams, nav no veltījam. Tikai nedrīkst aiz tālākiem mērķiem neredzēt to, kas ir blakus, — vīrs galvas zem lūpām.

I. KOROLOVA

J. ZANDES foto

Par pensijām

PSRS 1989. gada 1. augusta Likums paredz paaugstināt pensiju minimālos apmērus, kuri noteikti PSRS likumos «Par valsts pensijām» un «Par pensijām un pabalstiem kolhozu biedriem»: vecuma pensijas līdz 70 rubļiem mēnesī; I grupas invaliditātes pensijas līdz 85 rubļiem, II grupas invaliditātes pensijas līdz 70 rubļiem mēnesī; apgādnieka zaudējuma gadījumā pensiju to karavīru vecākiem un sievietēm, kuri gājuši bojā sakarā ar Ievainojumu, kontūziju vai sakropļojumu, kas iegūti, aizstāvot PSRS vai pildot citus karadienesta pienākumus vai sakarā ar satrašanās frontē, — līdz 60 rubļiem mēnesī.

Sajā sakarībā ar 1989. gada 1. oktobri pārrēķinātas visu veidu pensijas, kuras ir mazākas par minētajiem minimālajiem apmēriem.

Vecuma pensiju paaugstinājums par 15 rubļiem mēnesī, kas paredzēts ar PSRS likumu «Par valsts pensijām» invalīdiem — karavīriem, kuri par tādiem kļuvuši sakarā ar Ievainojumu, kontūziju vai sakropļojumu, kas iegūti, aizsargājot PSRS vai pildot citus karadienesta pienākumus, kā arī sakarā ar satrašanās frontē, izdarāms bez ierobežojuma ar noteikto vecuma pensiju maksimālajiem apmēriem, sākot no 1989. gada 1. oktobra. Ja pensija kopā ar paaugstinājumu ir līdzīga maksimumam, tā papildus nav paaugstinājama.

Kolhoza biedra darba laiks ieskaitāms kopējā un nepārtrauktajā darba stāžā, piešķirot pensijas un piemaksas pie tam saskaņā ar PSRS likumu «Par valsts pensijām».

Sajā sakarībā no 1989. gada 1. oktobra palielinātas pensijas par nepilnu stāžu (vecuma, invaliditātes un apgādnieka zaudējuma) pensionāriem, kuriem ir papildus darba stāžs kā kolhoza biedriem. Tāpēc visus, kam piešķirta pensija un kuriem nav ieskaitīti darba gadi kolhozā, lūdzam griezties sociālās nodrošināšanas nodaļā ar dokumentiem, lai varētu izdarīt pensijas pārrēķinu. Tādos gadījumos pārrēķins būs izdarīts no 1989. gada 1. oktobra.

No 1989. gada 1. oktobra pie vecuma pensijas kolhoza biedriem tiek piešķirtas šādas piemaksas:

1. Par nepārtrauktu darba stāžu — 15 gadi — vai kopējo darba stāžu vīriešiem, kuri nostrādājuši 35 gadus un sievietēm, kuras nostrādājušas 30 gadus, — 10 procentu piemaksa no pamata pensijas.
2. Par nepārtrauktu darba stāžu — 25 gadi — vienā kolhozā, sievietēm, kurām ir bērni, — 20 gadu un kopējo darba stāžu vīriešiem — 35 gadi un sievietēm — 30 gadi noteikta 20 procentu piemaksa no pamata pensijas.

Piešķirot invaliditātes un apgādnieka zaudējuma gadījumā pensiju kolhozu biedriem, arī tiek piešķirtas piemaksas par nepārtrauktu darba stāžu:

- 15 procentu piemaksa par 15 un vairāk gadu nepārtraukta darba stāžu;
- 10 procentu piemaksa par 10 gadu nepārtraukta darba stāžu.

Aprēķinot nepārtraukto darba stāžu kolhoza biedriem pēc 1965. gada, netiek ieskaitīti tie gadi, kuros kolhoza biedrs pēc kolhozā esošajiem dokumentiem bez attaisnojošiem iemesliem nav izstrādājis noteikto izstrādes dienu minimumu.

Sie gadi kopējā darba stāžā netiek ieskaitīti, bet stāžu nepārtrauc.

Labošanas darbu izciešanas laiks netiek ieskaitīts ne kopējā, ne nepārtrauktajā darba stāžā. Labošanas darbu izciešanas laiks savā kolhozā nepārtraukto stāžu nepārtrauc.

Nepārtrauktais darba stāžs, kas dod tiesības uz 20 procentu piemaksu pie vecuma pensijas, tiek pārtraukts, atbrīvojot no darba pēc naša vēlēšanās. Taču tiesības uz 20 procentu piemaksu saglabājas:

- a) ja atbrīvo no darba sievietes — grūtnieces;
- b) ja atbrīvo mātes, kurām ir bērni līdz 8 gadu vecumam;
- c) atbrīvojot no darba sakarā ar vīra vai sievas pārcelšanu darbā citā apvidū;
- d) sakarā ar aizlīšanu vecuma vai invaliditātes pensijā.

Parejot pēc paša vēlēšanās darbā no viena kolhoza citā, nepārtrauktais darba stāžs 20 procentu piemaksas piešķiršanai nesaglabājas (neatkarīgi no tā, ka pārtraukums nepārsniedz vienu mēnesi).

Nepārtrauktais darba stāžs 10, 15 un 20 procentu piemaksas piešķiršanai pierādāms tikai ar dokumentiem.

Likumā paredzētas piemaksas pie pensijas arī par darba nespējīgām ģimenes locekļiem neatkarīgi no tā, vai pensionārs turpina strādāt kolhozā vai nē.

Kolhozu biedriem pensijas par nepilnu darba stāžu piešķir: ja kolhoza biedrs uz pensijas vecuma sasniegšanas dienu, I vai II grupas invaliditātes noteikšanas dienu vai nāves dienu bija kolhoza biedrs;

— pirms lūguma par pensijas piešķiršanu nostrādāti ne mazāk kā 3 gadi;

— darba stāžs ir ne mazāks kā 5 gadi.

No 1990. gada 1. janvāra būs paaugstināti ikmēneša pabalsti invalīdiem kopš bērnības — I grupas — līdz 70 rubļiem;

— II grupas — līdz 50 rubļiem;

— bērniem — invalīdiem līdz 16 gadu vecumam līdz 70 rubļiem mēnesī.

No 1989. gada 1. oktobra pensionāriem, kuri strādā par strādniekiem un meistariem, vecuma pensijas izmaksājamas pilnā apmērā neatkarīgi no viņu izpelņas.

Visu grupu invaliditātes pensijas izmaksājamas pilnā apmērā, neņemot vērā izpelni un neatkarīgi no darba vietas.

Pensijas, kuras piešķirtas kolhozu biedriem, ja viņi strādā par strādniekiem un kalpotājiem, izmaksājamas tādā kārtībā, kāda paredzēta pensiju izmaksai, kuras piešķirtas strādniekiem un kalpotājiem.

T. MEDVEDEVA,
sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja vietniece

D. Ceriņš («Aglona») — 17. vieta. (Visi startēja 6. ieskaites grupā).
Kā jau allaž, pēc sacensībām apveikuma un uzmundrinājuma vārdus pelniusi gan pašmāi, gan citrajonu sportisti. Savs atzinības vārds — arī aukstumturīgajiem līdzjutējiem un, protams, sacensību organizatoriem un tiesnešiem, daudzajiem padomju saimniecības «Aglona» un Jaunaiglona 58. arodvidusskolas autosporta entuziastiem. Visiem, kas jau šobrīd dzīvo ar domām par pavasarā sezonu un cerībām uz «Draudzības kausu» izcīnas pirmā posma sacensībām «Ilzezerā».

5. JOKSTE

Raža bagiju vagās

15. oktobris Jaunaiglona atnāca ar asu vēju, izlijušiem ceļiem un autokaisībām.

Pat nespeciālistiem torīt bija skaidrs, cik sarežģīta šoruden «Ilzezerā» trasē izvērtiesies Latgales kausa iecīna. Taču īsti Latvijas vīri nav parādūši gausties par laika apstākļiem. Un motoru cīņa sākās.

Autokrosā bagīliem 6. un 7. ieskaites grupās startēja 10 komandas. Dienas beigās noskaidrojās, ka 1. vietu un ceļojošo kausu izcīnīja Ogres «Lauktechnikas» koman-

da; 2. vieta — Saldus 22. ATP sportistiem; 3. vieta — mūsu rajona padomju saimniecības «Rušona» komandai.

Individuālajā vērtējumā no mūsdienu vienīgi rušonietis I. Sisoļevs prata ierindoties godalgotajā 2. vietā. Pārējo sportistu rezultāti sekojoši:

A. Pupins («Aglona») — 7. vieta.
I. Cerkasovs («Rušona») — 10. vieta.
V. Nazarenko (Jaunaiglona 58. arodvidusskola) — 11. vieta.

16. oktobri sākās arī kārtējie plūdi pagrabtelpās, kur izvietotas skolas garderobes, kartupeļu noliktava un katlu māja.

Neveiksmīga kanalizācijas projekta dēļ katrreiz, kad list spēcīgāks līdus, pavasaros kūst sniegs, aizdambējas vai nepaņūst notecēt pilsētas kanalizācija, minētās telpas apūst. Avārijas centrs — katlu māja, kuras sanitārajos mezgļos kanalizācijas ūdens ceļas augšup tik spēcīgi, ka applūšina pagrabstāvu.

Replika

Minēsim mīklas

Atminiet mīklu: «No augšas tek, no apakšas applūst». Kas tas ir? Lai jūs ilgi nelauzītu galvu, pateikšu atminējumu. Tā ir Preiļu 1. vidusskola. Īpaši dienās, kad list līdus vai kad kurinātajam jautrs prāts. Sevišķi «interesanti» skolā iet, kad ūdens vienlaikus nāk gan no griestiem, gan no pagraba. Kā, piemēram, pagājušajā nedēļā.

Vispirms notika šomēnes jau otrā karstā ūdens noplūde no boilerā, kurā atrcās bēniņos. Iemesls — apkures sistēmas nepareiza ekspluatācija. Vienkāršāk sakot — kurinātāja neuzmanība. Noplūdes rezultātā pārplūda pat dāja no otrā stāva. Turklāt gan otrajā, gan trešajā stāvā vasarā veikts kosmētiskais remonts. Laimīgas nejaušības dēļ fizikas laboratorijā tobrīd neatradās skaitļošanas tehnika, un ūdens sāka plūst dienā, kad to vēl varēja operatīvi novērst. Taču karstās «dušas» rezultātā griesti vairākos 3. un 2. stāva kabinetos, ēdnīcā tagad «uzmetuši lūpu».

16. oktobri sākās arī kārtējie plūdi pagrabtelpās, kur izvietotas skolas garderobes, kartupeļu noliktava un katlu māja.

Neveiksmīga kanalizācijas projekta dēļ katrreiz, kad list spēcīgāks līdus, pavasaros kūst sniegs, aizdambējas vai nepaņūst notecēt pilsētas kanalizācija, minētās telpas apūst. Avārijas centrs — katlu māja, kuras sanitārajos mezgļos kanalizācijas ūdens ceļas augšup tik spēcīgi, ka applūšina pagrabstāvu.

Šovasar tika veikts garderobes remonts, kas izmaksāja aptuveni 5 000 rubļu. Šāda mērcēšanas procedūra, protams, veicina koka konstrukciju pūšanu. Bet ko lai saka par 18 tonnām kartupeļu, kuras daļēji samirkušas (un ne jau nu tīrā ūdenī)?

Diezgan traģiski šādā situācijā kļūst tas, ja ilgstoši nevar saimeklēt ūdens izsūkšanas mašīnu. Piemēram, 16. oktobri, kaut arī izsaukta pikst. 8.30 no rīta, mašīna ieradās ap pkst. 15.00. (Šai laikā tika zvanīts gan KUKam, gan rajona izpildkomitejai.) Pikst. 17.00, beidzoties darba dienai, aizbrauca arī mašīna, atstājot pagrabu joprojām pārplūdinātu. Tā, pagrabtelpas no ūdens atbrīvotas bija tikai nākošajā dienā — 17. oktobrī ap pikst. 12.00. Izsūkņetas tika 19 cisternas ūdens...

Ja jau sākām, varbūt arī turpināsim minēt mīklas? Piemēram, par tematiem:

- kad atkai līs līdus vai arī notiks kāda «kūlisma» kanalizācijā?
- kā panākt kanalizācijas sistēmas uzlabošanu, lai skola regulāri neplūdotu pilsētas netīrajos ūdeņos?
- kā lai skolas administrācija nodrošinās pret «melnajām dienām» katlu māju un «karstajām dušām» kabinetos?
- kā stimulēt minētās avārijās vainojamos, atbildīgos un seku novēršanā iesaistītos cilvēkus ātri, godīgi un precīzi izdarīt savu darbu?

5. JOKSTE

Kad ieradās fotogrāfs, skolas garderobē ūdens nesniedzās vairs pat līdz potītēm... J. SILICKA foto

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

Tehnika ir, sporta nav

Pie šāda neapmierinoša slēdziena nonāca Līvānu pilsētas izpildkomitejas locekļi, vienā no sēdēm noklausoties informāciju par DOSAAF Līvānu tehniskā sporta kluba darbību. Par komisijas, kuras sastāvā bija deputāti J. Liepa, N. Kazenko, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas galvenais grāmatvedis A. Vaivods, pzeikto ziņoja patstāvīgās komisijas priekšsēdētājs deputāts A. Zalāns. Komisija pārbaudīja tehniskā sporta kluba darbu.

A. Zalāns atzīmēja, ka, neskatoties uz finansiālo plānu izpildīšanu, peļņas iegūšanu, tehniskais sporta klubs savas funkcijas saskaņā ar esošo nolikumu pilnībā nerealizē. Autovadītāju amatieru sagatavošana norit apmierinoši, ar divu uz pusēm darbojas šautuve. Lūk, pamatā arī viss, ko šī «firma» var piedāvāt pilsētai.

Pilsētas izpildkomitejas locekļi uzklaušīja arī tehniskā sporta kluba priekšsēdētāju V. Prokofjevu, kurš uzsvēra, ka sporta masu pasākumu organizēšanai ledala maz naudas līdzekļu. Sajā sakarībā deputāti ieteica lūgt Preiļu rajona izpildkomitejai nākamā un turpmāko gadu izdevumu tāmē leplānā izšķēlēt tehniskā sporta kluba treneru darba apmaksai.

Turpretī tehniskajam sporta klubam tika izteikti priekšlikumi 1990. gadā izveidot tehnisko sporta veidu sekciju, nākamā gada otrajā ceturksnī organizēt jauniešu sacīkstes ar mopēdiem, bet līdz 1990. gada vidum uzsākt autovadītāju apmācīšanu latviešu valodā.

Izpildkomiteja lūdz Līvānu pilsētas uzņēmumus sekmēt vietējā tehniskā sporta kluba darbu pilnveidošanu.

I. IVANOVA

Jaunās grāmatas

Pazīstamā žurnāliste Inna Rudenko savā grāmatā «Visisākais attālums» (sērija «Es un mēs») runā par tādu tikumisko jūtu audzināšanu kā mīlestība un humānisms, kas pārveido gan pašu cilvēku, gan apkārtējo pasauli. Šīs jūtas mudina personību uz cildenu rīcību, uz aktīvu cīņu pret jebkurām egoisma, mietpilsonības un bezdvēseliskuma izpausmēm dzīvē. Grāmatas varoņi ir mūsu laikabiedri, un tā paredzēta plašam lasītāju lokam, īpaši jaunatnei.

Iznākusi J. Babonska grāmatā «Mācību metodes mūsdienu vispārīgizglītošajā skolā».

Izdevniecība «Zvaigzne» laidusi klajā grāmatu «Razošanas pamati. Profesijas izvēle».

Sērija «Atklāsme» iznākusi M. Gilasova un D. Krivolucka grāmatā «Dzīve augsne». Autori saistoši, ar interesantiem piemēriem stāsta par pasauli, kas atrodas mums zem kājām, par augsni, par mikroorganismiem un dzīvniekiem, kas tajā mitinās.

I. Eglīša rokasgrāmata «Psihiatrija» ir aktuāls darbs par vīnu no psihiatrijas nozarēm — psihiskajām slimībām un to ārstēšanu.

Sērija «Dārkopja bibliotēka» iznākusi G. Dobeļa grāmatā «Vīnogas».

Izdevniecība «Avots» laidusi klajā grāmatu «Latvijas PSR Valsts mākslas akadēmija».

Izlasē «Līpu laipa» (Gudra un daļa dzīve latviešu tautas dziesmu atainojumā) sakopotas tautas dziesmas, kas pauž seno latviešu apceri par garīgi pilnvērtīgu pilnsakarīgu dzīvi.

1989. gadā aprit 150 gadi kopš rakstnieka Reinā Kaudzītes dzimšanas. Viņa romāns «Izjūrēši» rakstīts pēc abu brāļu — Reina un Matīsa — kopdarba «Mērnīku laiki» bagātīgā gadsimta 80. gadu vidū, taču palicis nepabeigts. Grāmatā tas izdots 1928. gadā Valtera un Rapas akciju sabiedrības izdevumā ar grāfeta Gobas pēcvārdu.

Izdevniecība «Liesma» laidusi klajā grāmatu «Dzejas tēmas».

LPSR Nobelntem bagātā kultūras darbinieka, Latvijas komjaunatnes prēmiju laureāta J. Petera dzejas izlasē «Svētā miera, sāpes mūžīgās» — nobriedušas personības gudriba un vērtens.

Krājumā «Jūras Putu pīpe» apkopotā spilgtākie dažādu paudžu latviešu prozaiku (R. Blaumanis, J. Janševskis, Z. Grīva, V. Belševica, E. Vilks, E. Čāltis u. c.) stāsti par jūru.

Latviešu padomju rakstnieka Andra Puriņa romāna «Bezrūpīgle ceļotāji» varoni Marks un Ņingus ir kādas provinces pilsētiņas iedzīvotāji. Autors liek viņiem nokļūt neparastās, pat fantastiskās, situācijās. Viduslaiku Rīga, kosmiskais kuģis, saprātīgu būtnu apdzīvota tāla planēta — tās ir dažas no romāna darbības vietām. Autors liek ikvienam padomāt par cilvēka misiju, par atbildību sava laika un arī nākotnes priekšā.

Krievu rakstnieks Vladimirs Nabokovs dzimis liberālā muižnieku ģimenē, pēc revolūcijas atradās emigrācijā Eiropā, kopš 1940. gada — ASV. Romāns «Lūzina aizsardzība» (1930.) ir spožs V. Nabokova krievu prozas paraugs. (Dzīvodams Amerikā, rakstnieks savus darbus sāk rakstīt angļu valodā un iekaro redzamu vietu amerikāņu literatūrā).

Sērija «Stāsti par vēsturi» iznācis čukču padomju rakstnieka Jurija Ritheu romāns «Maģiskie skaitļi», kas stāsta par padomju varas nostiprināšanos Ziemeļos. Pie čukču pussalas krastiem ledū iesalis slavenā norvēģu polārpētnieka R. Amundsenā kuģis «Molda», uz kura patvērumu rod biušais šamanis Kagots ar meitu Aionu. Dramatiskajiem notikumiem, vecās un jaunās dzīves pretpēķu cīņai J. Ritheu piešķir ne vien skaudrumu, bet arī augstu cilvēka mūža un tautas dzīves vispārējuma jēgu.

Sērija «Piedzīvojumi, fantastika, ceļojumi» iznākusi A. Kona — Doila grāmatā «Marakota bezdibenis».

Sajā grāmatā lasītājs iepazīs ar dažiem dēkainiem: avīzes reportieri, mednieku — aristokrātu un diviem zinātniekiem, kuriem izziņas alkašs liek doties bīstamos ceļojumos gan kalnos, gan jūras dzelmēs. Autors ir sprāgļa sižeta meistars, māc jautri un trāpīgi pajokot un joprojām ir viens no jaunatnes vismīlākajiem rakstniekiem.

I. BATARAGA,
rajona bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

PRECIZĒJUMS

Tikšanās ar PSRS tautas deputāti Marīnu Kosteņecku 28. oktobrī Preiļos notiks plkst. 10.00 kinoteātrī «Ezerzeme» (nevis kultūras namā, kā bija publicēts laikraksta sestdienas numurā).

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS VAIRUMTIRDZNICĪBAS BĀZE paziņo:

republikas rūpnīcām un pārtikas kombinātiem ļoti nepieciešama stikla tara — dažāda tilpuma burkas svaigās produkcijas pārstrādāšanai.

Lūdzam visus rajona iedzīvotājus aktīvi piedalīties stikla taras nodošanā.

Taru pieņem neierobežotā daudzumā visos rajona veikalos un stikla taras pieņemšanas punktos Preiļos, Līvānos un Aglonas ciematā.

SVECISU VAKARĀ

28. oktobrī plkst. 18.00 Preiļu pilsoņu kapos noliks svecītes ne tikai saviem piederīgajiem, bet arī karā kritušajiem, bezvēsts pazudušajiem un represētajiem. Ziedosim līdzekļus kapsētas zvanam.

Ticīgos uzrunās Romas katoļu baznīcas Preiļu draudzes dekāns Alberts Budže.

Preiļu pilsētas izpildkomiteja

Un tā mēs aizejam —
Tā pēkšņi un pavisam.
Bez ceļa atpakaļ...
(Z. Purvs)
Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, VOLDEMĀRU GAVARU smiltājā izvadot. Sagādes apvienības kolektīvs

Koks nezina, kad vētrā tas lūzis,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.
(O. Rikmanis)
Skumju brīdī esam kopā ar Valentīnu Māziku, no BRĀLA uz mūžu atvadoties. Kultūras nama deju kolektīvs

Tavas rokas garos mūža gados
Bija visur, darba rīts kur sauc.
Sirds kā saule mājējusi atdot
Dzīvei siltuma un gaismas daudz.
(M. Kempe)
Skumju brīdī esam kopā ar TEKLAS PUDĀNES piederīgajiem, no viņas uz mūžu atvadoties. Kolhoza «Ezerciems» kolektīvs

PARDOD vasarnīcu Līvānu pilsētas apkaimē. Tālrunis: 42365, vakarā.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTAM

Līvānos — aušanas ceļa piebūves celtniecībai un Preiļos — vecās pirts restaurācijai steidzīgi vajadzīgi celtniecības specialitāšu strādnieki, var strādāt amatu savienošanas kārtībā.

Noformēšana darbā un apmaksā saskaņā ar līgumu.

Vajadzīgs inženieris enerģētiķis.

Zvanīt pa tālruniem: 44228 (M. Klaužam) vai 21569 — kadru daļai.

Pieņem deputāts J. Vaivods

31. oktobrī LīvāNU PILSĒTAS IZPILDKOMITEJĀ no plkst. 15.00 līdz 17.00 pieņems Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts JĀNIS VAIVODS.

Latvijas TV programma «Latgola» aicina pie BRĪVA MIKROFONA ikvienu, kuram ir kāda reāla vai pat neprātīga ideja vai rīcības programma PAR KULTŪRAS CENTRA IZVEIDOSANU LATGALE.

Tiekamies 29. oktobrī plkst. 13.00 Rēzeknē pilsētas kultūras namā.

Pelēcu ciema padome rīko SVECISU VAKARU

29. oktobrī:
Vecumu kapos plkst. 15.00,
Gornijašu kapos plkst. 16.30,
Pelēcu kapos plkst. 18.00.
Lūdzam uzskatīt kapos.

31. oktobrī plkst. 18.00 Aizkalnes ciema Blīdenes kapsētā SVECISU VAKARS. Aizkalnes ciema izpildkomiteja

Klusa paliek māja, sēta,
Klusa tēva istabiņa.
Nav vairs tēva mīlo solu,
Nav vairs tēva padomiņa.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Jānim Trūpam, izvadot TEVU pēdējā gaitā.

Kolhoza «Galēni» valde un arodkomiteja

So dzīves gaismu tu man dāvēt spēji,
Par to es nespēju vairs pateicībā stāt.

Caur noru zeltainu, caur kapa trūdu tumšu
Tevis visu mīlestību aiznesīšu,
māt.
(P. Muklājs)

Sāpju brīdī esam kopā ar Aivaru un Venerandu, MĀTI un MĀSU smiltājā izvadot. Galēnu putnu fermas kolektīvs

Tu, mīlā māt, nu projām aizej klusi

Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.
(B. Saulītis)

Skumju brīdī esam kopā ar Gunāru Skudru, izvadot MĀTI smiltājā.

LTF Galēnu valde

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža stāsts.
(J. Rūsinš)

Nespēdami mazināt sāpju smagumu, esam kopā ar Valentīnu Māziku, BRĀLI zaudējot. Preiļu SCO kolektīvs

Tu esi katram viena, tomēr tikai viena,
Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt,
Un tāpēc ir tik grūti, zalām skujām birstot,
Uz mūžu smagai zemei tevi atdot, māt.
(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību LEONES MIHAILOVAS piederīgajiem, uz mūžu no viņas atvadoties.

M. Gorkija kolhoza lopkopības speciālisti

Tavs mūžs kā ābeļu dārzs
Palicis tiem, kas tālāk iet.
(J. Rūsinš)

Kad pēdētī ziedi gulst uz mūsu darba biedrenes LEONES MIHAILOVAS kapa, esam kopā ar piederīgajiem.

Indānu kompleksa kolektīvs

Atver acis, māt, un savos bērnos raugies.

Cik daudz sāpju viņu krūtīs mīt.
Viņu lūpas saka klusu paldies,
Sirds grib tavu sirdi sasildīt.
(A. Vējāns)

Skumju brīdī esam kopā ar LEONES MIHAILOVAS piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā izvadot.

Kolhoza «Galēni» valde un arodkomiteja

Kā negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā —
No gaišas dienas aiziet mūžībā.
(A. Skalbe)

Izsakām līdzjūtību Valentīnai Gavarei un mazajai Inesītei, pavadot VIRU un TEVU smilšu kalnīnā.

Universālveikala pārdevēju kolektīvs

Kāds pārpratums.
Un neparasta steiga.
Vēl tik daudz rītausmas tev jāieskatās blī...
(A. Vējāns)

Izsakām līdzjūtību Valentīnai Gavarei, pavadot VIRU pēdējā gaitā.

Apavu nodaļas kolektīvs

Nem, zemīte, ko nēmdama,
Neņem tēvu gādātāju.
Neņem tēvu gādātāju.
Mīļu vārdu devējīnu.
(T. dz.)

Esam bēdu brīdī kopā ar Inesīti.

4. klašu deju kolektīvs

Mums visiem ļoti, ļoti sāp,
Ka baltā smilšu kalnā jāatnāk,
Ka nebija lemts tev vecums ilg...
un siltis.
Ka agri sagruva tavš dzīves tilts.
(S. Kaldupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, VOLDEMĀRU GAVARU pēdējā gaitā pavadot. Vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Nolikst klusi sirmā galva,
Sauls ceļu aiziedama.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Teklai Pudānei, no MAMUĻAS uz mūžu atvadoties.

8. noliktavas kolektīvs

Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu.
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Teklai Pudānei sakarā ar MĀTES nāvi. Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Mūžs bija skaists, jo tu man biji
Uz šīs baltās pašatnes.
(M. Bārbale)

Daļām bēdu smagumu ar Helēnu Sokolovu, no VIRA uz mūžu atvadoties.

Silajāņu ciema izpildkomiteja

Kur es iešu, kur tecēšu.
Kam prasišu padomīnu?
Mans padoma devējīns
Guļ zem zaļas velēnīnas.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību ANTONA MAZURA piederīgajiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Malahovskai sakarā ar TĒVA nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Tu, labo tēt, nu projām aizej klusi

Tai ceļā tālajā, no kura nepārnāk.
(M. Bārbale)

Izsakām patiesu līdzjūtību Višķeru ģimenei sakarā ar FRANČA AUGUSTA d. VĪSKERA nāvi. Mājas kaimiņi

Jauns magnetofona modelis

VILŅA. Razošanas apvienība «Vilma» gatavojas uzskatīt jauno stereofonisko kasešu magnetofonu «Vilma MD-320C» sērii. Šis ir pirmais portatīvais magnetofons ar diviem

tes vilcējmehanismiem. Tajā paredzēta automātiska abu kasešu secīga atskaņošana. Veikalu plauktos jaunums parādīsies nākošā gada sākumā.

TASS
Redaktors P. PIZELIS

DAGDAS 64. LAUKSAIMNIECĪBAS ARODVIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus šādā specialitātē:

A, V (kāpurķēžu un riteņu traktori) kategorijas mašīnisti. Mācību ilgums — seši mēneši.

Audzēkņiem piedāvā kopmītnes, bezmaksas ēdināšanu, izmaksā stipendiju no 10 līdz 20 rubļiem (atkarībā no ģimenes stāvokļa).

Arodvidusskolas adrese: Dagda, Brīvības ielā 3. Tālrunis: 3559.

28. oktobrī Jēkabpīlī, sporta biedrības «Vārpa» stadionā notiks **RUDENS GADATIRGUS.**

Sākums plkst. 9.00.

Notiesies loterija, tiks izložēta vieglā automašīna «Molvič» un citas vērtīgas mantas. Loterijas izloze plkst. 15.00.

31. gada 29. oktobrī Līvānu dzelzceļa stacijas laukumā notiks **RUDENS TIRGUS.**

Sākums plkst. 8.00.

Preiļu rajona patērētāju biedrību savienība

LEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

● **REDAKCIJAS TĀLRUNI:** redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienībā. Daugavpils tipogrāfija (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 450 eksemplāru (latviešu valodā — 10 177 eks., krievu valodā — 4 273 eks.).

Indekss 68169.
Pas. 1321.